

دانشگاه خوارزمی

دانشکده علوم جغرافیایی

**برنامه پنجساله راهبردی دانشکده علوم جغرافیایی
(۱۳۹۷-۱۴۰۰)**

مردادماه ۱۳۹۵

۱- مأموریت، اهداف و سیاست‌های اجرایی دانشکده علوم جغرافیایی

برنامه راهبردی میان‌مدت دانشگاه خوارزمی شامل چشم‌انداز بیست‌ساله، مأموریت‌ها، جهت‌گیری راهبردی، اهداف راهبردی و عملیاتی و راهکارهای اجرایی در شش حوزه آموزش و تحصیلات تکمیلی، پژوهش و فناوری، خدمات دانشجویی و دانش‌آموختگان، فرهنگی و اجتماعی، اداری و پشتیبانی و همکاری‌های علمی بین‌المللی است. برنامه راهبردی پنج‌ساله دانشکده علوم جغرافیایی (۱۴۰۰-۱۳۹۷) در این راستا و بر این اساس سوابق برنامه‌ای سال‌های قبل در این خصوص به‌قرار زیر تدوین شده است.

۱-۱- مأموریت دانشکده علوم جغرافیایی

مأموریت دانشگاه خوارزمی از آغاز تأسیس دارالمعلمین مرکزی در سال ۱۲۹۸، تربیت آموزگار برای مدارس و تعلیمات عمومی بود. با تغییر نام دانشسرای عالی به دانشگاه تربیت معلم در سال ۱۳۵۳، توسعه برنامه تربیت دبیر در سطح کشور جزء مأموریت این دانشگاه قرار گرفت. این روند مانع ارتباط گسترده این دانشگاه با جامعه و دستگاه‌های اجرایی و برنامه‌ریزی برای تأمین نیازهای غیر آموزشی آن‌ها شد. اما با جدایی و استقلال واحدهای وابسته این دانشگاه در سال ۱۳۶۹ و افزایش نیازهای جدید جامعه، مأموریت این دانشگاه از اوایل دهه ۱۳۷۰ از تربیت دبیر به تربیت کارشناس در رشته‌های مختلف سوق یافت. اوج این تحولات در تغییر نام دانشگاه تربیت معلم به خوارزمی در سال ۱۳۹۰ رخ داده است.

مأموریت گروه جغرافیا در دانشگاه خوارزمی نیز تحت تأثیر این تحولات قرار داشت. به‌گونه‌ای که اولین دوره کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی جغرافیای طبیعی غیر دبیری با گرایش آب و هواشناسی در سال ۱۳۷۱ و ۱۳۸۸ به‌عنوان گرایش‌های غیر دبیری در گروه جغرافیای دانشگاه تربیت معلم ایجاد شد. تلاش برای توسعه گروه جغرافیای این دانشگاه و تبدیل آن به دانشکده علوم زمین به‌همراه گروه زمین‌شناسی در سال ۱۳۷۴ و تأسیس دانشکده علوم و فنون جغرافیایی در برنامه پنج‌ساله ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ نیز در همین راستا انجام شده است. اوج این تحولات در تبدیل این گروه به دانشکده علوم جغرافیایی در سال ۱۳۸۹ بود. از این تاریخ، کلیه جهت‌گیری‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و سازماندهی‌های این دانشکده به سمت آموزش‌های تخصصی و انجام پژوهش‌های کاربردی سوق یافت.

مأموریت کنونی این دانشکده بر اساس چشم‌انداز، راهبردها و مأموریت دانشگاه خوارزمی در برنامه راهبردی پنج‌ساله ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۸ و پایش محیط درونی و بیرونی تدوین شده است. مأموریت این دانشکده بر این اساس، ارتقاء و تبدیل‌شدن به یکی از مراکز مشهور در حوزه آموزش و پژوهش‌های بنیادی و کاربردی علوم جغرافیایی در گروه‌ها و رشته‌های جغرافیای طبیعی، انسانی و ژئوفوماتیک با تأکید بر مخاطرات محیطی (طبیعی و انسانی) و توسعه فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی است. این دانشکده با این ظرفیت به مجموعه‌ای کارآمد، اثربخش و رقیب در عرصه آموزش و پژوهش در رشته‌های تخصصی علوم جغرافیایی (از جمله برنامه‌ریزی محیطی و برنامه‌ریزی فضایی) در سطوح ملی، منطقه‌ای و محلی تبدیل می‌شود. این تحولات با ابتناء بر اقتضای سرزمینی و همسویی با فرایندهای جهانی صورت می‌پذیرد. این دانشکده با این توانمندی به توسعه و بومی‌سازی مبانی دانشی، بینشی و روشی علوم جغرافیایی و آموزش و ارائه مشاوره‌های علمی و فنی به بخش‌های دولتی، خصوصی و مدنی می‌پردازد.

۲-۱-اهداف

- آشنایی و آگاهی از حوزه‌های معرفتی و مرزهای نوین علمی؛
- توسعه هم‌زمان ابعاد دانشی، بینشی و روشی علم جغرافیا؛
- توسعه آموزش و پژوهش‌های ایران‌شناسی جغرافیایی؛
- بومی‌سازی و استانداردسازی آموزش‌ها و پژوهش‌های جغرافیایی؛
- توسعه آموزش و پژوهش‌های جامعه‌محور و کاربردی؛
- توسعه آموزش و پژوهش‌های جدید، ترکیبی و بین‌رشته‌ای؛
- توسعه آموزش و پژوهش مخاطرات محیطی و توسعه فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی؛
- توسعه آموزش و پژوهش جغرافیا و اقتصاد مقاومتی و پدافند غیر عامل؛
- توسعه ارتباط با دانش آموختگان (فارغ‌التحصیلان)؛
- توسعه همکاری‌های آموزشی و پژوهشی با نهادهای دولتی، خصوصی و مدنی؛
- توسعه رقابت با سایر مؤسسات آموزشی و پژوهشی؛
- تأثیرگذاری شایسته علمی در توسعه محیطی و فضایی کشور.

۳-۱-سیاست‌های اجرایی

- رعایت و ترویج مبانی و اصول اخلاق انسانی و حرفه‌ای؛
- تخصص‌گرایی آموزشی و پژوهشی دانشکده، گروه‌ها و اعضای هیأت علمی (با تأکید بر مخاطرات محیطی و توسعه فضایی سکونتگاه‌های شهری و روستایی)؛
- توانمندسازی و ارتقای ظرفیت‌های آموزشی و پژوهشی اعضای هیأت علمی؛
- توسعه امکانات و بهره‌گیری از فنون و ابزارهای تخصصی نوین آموزشی و پژوهشی؛
- تعیین و اولویت‌بندی حوزه‌ها و محورهای آموزشی و پژوهشی کاربردی و مورد نیاز جامعه؛
- تعیین و تعریف حوزه‌ها و محورهای آموزشی و پژوهشی ترکیبی و بین‌رشته‌ای (از جمله نقش جغرافیا در توسعه اقتصاد مقاومتی و پدافند غیر عامل)؛
- توسعه بومی‌سازی و مدل‌سازی نظری و کاربردی و تولید منابع علمی دانش جغرافیایی کشور؛
- طراحی و استقرار سازوکارهای اجرایی کارآمد آموزشی و پژوهشی جامعه‌محور؛
- توسعه آموزش‌ها و پژوهش‌های نوآور و کارآفرین و همکاری با نهادهای دولتی، خصوصی و مدنی؛
- توسعه همکاری‌های آموزشی و پژوهشی با سایر دانشگاه‌ها و مراکز علمی داخل و خارج کشور؛
- افزایش تعداد قطب‌های علمی، ایجاد مرکز پژوهشی، شرکت‌های دانش‌بنیان و واحدهای فناورانه؛
- توسعه نشریه‌های علمی و پژوهشی متناسب با استانداردهای بین‌المللی؛
- توسعه تألیف کتب و مقالات علمی و تخصصی جغرافیایی (به‌ویژه لاتین)؛
- توسعه تألیف کتب و مقالات علمی و تخصصی با اعضای هیأت علمی خارج کشور؛
- حمایت از چاپ و انتشار کتب اعضای هیأت علمی در انتشارات دانشگاه خوارزمی و «سمت»؛
- توسعه کنفرانس‌ها و کارگاه‌های آموزشی و پژوهشی تخصصی؛
- توسعه مشارکت و ارائه مقالات در کنفرانس‌های علمی و تخصصی داخلی و خارجی؛

- توسعه استفاده از فرصت‌های مطالعاتی اعضای هیأت علمی و دانشجویان؛
- توسعه امکانات و تجهیزات آموزشی و پژوهشی؛
- توسعه بازدیدهای علمی اعضای هیأت علمی و دانشجویان؛
- توسعه انتشار هدفمند و اثربخش دستاوردهای آموزشی و پژوهشی؛
- نظارت و پایش مستمر، بازنگری و روزآمد کردن اهداف و فعالیت‌ها.

۲- آسیب‌ها، اهداف و سیاست‌های توسعه پژوهش و فناوری

۲-۱- آسیب‌های توسعه پژوهش و فناوری

- آسیب‌های مربوط به رویکرد پژوهشی
 - درون‌گرایی و ضعف رویکرد پژوهشی جامعه‌محور و کاربردی،
 - ضعف رویکرد پژوهشی ترکیبی و بین‌رشته‌ای،
 - ضعف رویکرد پژوهش گروهی،
 - فقدان رویکرد تجاری‌سازی تولیدات پژوهشی،
 - ضعف رویکرد بومی‌سازی و استانداردسازی پژوهشی (دانش، بینش، روش)،
 - ضعف رویکرد توسعه قطب‌ها و سایر مؤسسات پژوهشی،
 - ضعف رویکرد توسعه نشریات علمی و پژوهشی،
 - فقدان برنامه توانمندسازی و ارتقاء پژوهشی برنامه‌ای اعضای هیأت علمی.
- آسیب‌های مربوط به پشتیبانی پژوهشی
 - عدم دسترسی به مراجع و منابع معتبر داده و اطلاعات تخصصی پژوهشی داخلی و بین‌المللی،
 - فقدان امکانات رایانه‌ای و ارتباطی کافی و مناسب برای اعضای هیأت علمی و دانشجویان،
 - ضعف نظارت دانشکده بر عملکرد نشریه‌های تخصصی،
 - فقدان مدیریت کارآمد جذب و بهره‌وری اعتبارات ویژه پژوهشی (گرنه)،
 - عدم انجام سفرهای علمی داخلی و خارجی لازم دانشجویان و اعضای هیأت علمی،
 - فقدان نظام‌های اجرایی لازم برای مدیریت امور پژوهشی دانشکده،
 - ضعف استفاده از ظرفیت انجمن علمی دانشجویی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری.

• آسیب‌های مربوط به عملکرد پژوهشی

- فقدان همکاری‌های پژوهشی مؤثر بین دانشگاهی،
- فقدان همکاری‌های پژوهشی مؤثر بین دانشکده‌ای،
- فقدان همکاری‌های پژوهشی مؤثر بین گروه‌های علمی و آموزشی،
- فقدان همکاری‌های پژوهشی مؤثر با دستگاه‌های اجرایی،
- فقدان آزمایشگاه‌های (کارگاه‌های) تخصصی مجهز کافی و کارآمد،
- پایین بودن سرانه طرح‌های پژوهشی برون‌دانشگاهی،
- پایین بودن سرانه طرح‌های پژوهشی درون‌دانشگاهی،

- پایین بودن سرانه همایش‌ها، نشست‌ها و کارگاه‌های علمی و تخصصی،
- پایین بودن سرانه کتاب‌های فارسی چاپ و منتشرشده و فقدان چاپ و انتشار کتاب‌های لاتین،
- پایین بودن سرانه مقاله‌های علمی و پژوهشی چاپ و منتشرشده (به‌ویژه لاتین، ISI و ISC)،
- پایین بودن سرانه فرصت مطالعاتی اعضای هیأت علمی و دانشجویان دکتری،
- پایین بودن سرانه اعتبار ویژه پژوهشی (گرنِت) اعضای هیأت علمی.

۲-۲-اهداف کلان (کیفی) توسعه حوزه پژوهش و فناوری

- گسترش رویکرد پژوهشی جامعه‌محور و کاربردی،
- گسترش همکاری‌های پژوهشی ترکیبی و بین رشته‌ای،
- گسترش جهتگیری پژوهشی تخصصی دانشکده، گروه‌ها و اعضای هیأت علمی،
- بومی‌سازی و استاندارسازی پژوهش‌های جغرافیایی (دانش، بینش، روش)،
- توانمندسازی و ارتقاء ظرفیت پژوهشی برنامه‌ای اعضای هیأت علمی،
- افزایش امکانات پشتیبان پژوهشی تخصصی،
- جذب هدفمند و ارتقاء بهره‌وری مصرف اعتبار ویژه پژوهشی (گرنِت).

۲-۳-سیاست‌های توسعه حوزه پژوهش و فناوری

- سیاست‌های گسترش رویکرد پژوهشی جامعه‌محور و کاربردی
 - تعیین و اولویت‌بندی حوزه‌ها و محورهای پژوهش مورد نیاز جامعه و کاربردی،
 - تدوین آیین‌نامه اجرایی پژوهش‌های دانشجویی کارشناسی ارشد جامعه‌محور و کاربردی،
 - تدوین آیین‌نامه اجرایی پژوهش‌های دانشجویی دکتری جامعه‌محور و کاربردی،
 - عقد تفاهم‌نامه همکاری پژوهشی با دستگاه‌های اجرایی،
 - تشویق اعضای هیأت علمی به انجام پژوهش‌های برون‌دانشگاهی،
 - تشویق اعضای هیأت علمی به انجام پژوهش‌های درون‌دانشگاهی،
 - تشویق دانشجویان به انتخاب موضوع پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها بر اساس نیاز دستگاه‌های اجرایی،
 - استفاده بهینه از منابع قطب علمی تحلیل فضایی مخاطرات در انجام پژوهش‌های درون‌دانشگاهی،
 - افزایش تعداد قطب‌های علمی،
 - ایجاد مرکز پژوهشی، شرکت‌های دانش‌بنیان و واحدهای فناورانه
 - افزایش تعداد نشریه‌های علمی و پژوهشی،
 - حمایت از پژوهش‌های مبتنی بر محورهای پژوهش قطب‌های علمی،
 - تقدیر از پژوهشگر برتر در هفته پژوهش بر اساس انجام طرح‌های پژوهشی برون‌دانشگاهی،
 - تشویق اعضای هیأت علمی به تألیف کتب علمی و تخصصی (به‌ویژه لاتین)،
 - حمایت از اعضای هیأت علمی به چاپ و انتشار کتب آن‌ها در دانشگاه،
 - تشویق اعضای هیأت علمی به تألیف و چاپ و انتشار کتاب با همکاری «سمت»،

- استفاده از امکان قطب علمی در جهت تألیف و انتشار متون تخصصی،
 - تشویق اساتید و دانشجویان برای انجام پژوهش‌های مورد نیاز تخصصی،
 - اتخاذ سیاست‌های تشویقی در جهت افزایش کیفیت کتب و مقالات،
 - ارتقاء کیفی نشریه‌های دانشکده متناسب با استانداردهای بین‌المللی،
 - چاپ و انتشار مجموعه خلاصه کل پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دانشجویی.
- **سیاست‌های گسترش همکاری‌های پژوهشی ترکیبی و بین‌رشته‌ای**
 - تعیین و تعریف محورها و موضوعات پژوهشی ترکیبی و بین‌رشته‌ای،
 - همکاری و مبادله‌های علمی با مؤسسات و مراکز پژوهشی مرتبط خارج کشور،
 - همکاری و مبادله‌های علمی با مؤسسات و مراکز پژوهشی مرتبط داخل کشور،
 - همکاری پژوهشی با سایر دانشکده‌های دانشگاه خوارزمی،
 - همکاری پژوهشی گروه‌های آموزشی دانشکده علوم جغرافیایی دانشگاه خوارزمی،
 - افزایش میزان استفاده از ظرفیت‌های دانشجویی.
- **سیاست‌های اولویت‌بندی تخصصی پژوهشی**
 - تعیین و تعریف جهتگیری‌ها و اولویت‌های پژوهشی دانشکده،
 - تعیین و تعریف جهتگیری‌ها و اولویت‌های پژوهشی گروه‌ها،
 - تعیین و تعریف جهتگیری‌ها و اولویت‌های پژوهشی اعضای هیأت علمی.
- **سیاست‌های بومی‌سازی و استاندارسازی پژوهشی**
 - تعیین و تعریف حوزه‌های دانش جغرافیایی بومی،
 - تعیین منابع حوزه‌های دانش جغرافیایی بومی،
 - تعیین ظرفیت‌های دانش جغرافیایی بومی،
 - انجام مطالعات محلی تولید و تمکیل دانش جغرافیایی بومی،
 - مدل‌سازی نظری و کاربردی دانش جغرافیایی بومی،
 - تدوین استانداردهای روشی پژوهش‌های جغرافیایی بومی.
- **سیاست‌های توانمندسازی و ارتقاء ظرفیت پژوهشی اعضای هیأت علمی**
 - برگزاری دوره‌های آموزشی آشنایی با مراجع علمی و تخصصی،
 - برگزاری دوره‌های آموزشی آشنایی با منابع علمی و تخصصی،
 - برگزاری دوره‌های آموزشی زبان و ترجمه متون و تخصصی،
 - برگزاری دوره‌های آموزشی آشنایی با روش‌ها، تکنیک‌ها و ابزارهای پژوهشی،
 - برگزاری دوره‌های آموزشی آشنایی با اصول، روش‌ها و فرایندهای مدیریت پژوهشی،

- برگزاری دوره‌های آموزشی آشنایی با دستگاه‌های متقاضی و کارفرمای پژوهشی،
- افزایش برگزاری کنفرانس‌های بین‌المللی و ملی،
- افزایش برگزاری کارگاه‌های تخصصی.

● **سیاست‌های افزایش امکانات پژوهشی تخصصی**

- طراحی نظام‌ها یا تدوین آیین‌نامه‌ها و چهارچوب‌های اجرایی پژوهشی،
- افزایش سهم اعتبار ویژه پژوهشی (گرن‌ت) اعضای هیأت علمی بر اساس انتشار مقالات معتبر،
- افزایش سهم پاداش مقالات با کیفیت بالاتر،
- حمایت از مقالات ارائه شده در کنفرانس‌های بین‌المللی داخلی و خارجی،
- تشویق و حمایت از فرصت‌های مطالعاتی اعضای هیأت علمی،
- تشویق و حمایت از فرصت‌های مطالعاتی دانشجویان دکتری،
- حمایت از سهولت تخصیص اعتبار ویژه پژوهشی (گرن‌ت) برای شرکت در همایش‌های معتبر،
- تسریع در امور اداری و اجرایی درخواست‌های فرصت مطالعاتی،
- بکارگیری حداقل یک کارشناس خبره در حوزه معاونت پژوهشی دانشکده،
- ایجاد و تجهیز سالن برگزاری کنفرانس‌های دانشکده،
- افزایش تعداد رایانه‌ها برای استفاده اعضای هیأت علمی و دانشجویان،
- ایجاد و تجهیز کتابخانه متمرکز دانشکده،
- ایجاد امکان دسترسی آسان و رایگان به پایگاه‌های علمی بین‌المللی،
- تهیه بسته‌های آموزشی چندرسانه‌ای،
- افزایش تعداد کتاب‌های تخصصی فارسی،
- چاپ و انتشار کتاب‌های تخصصی لاتین،
- افزایش تعداد نشریه‌های علمی و پژوهشی،
- افزایش و ارتقاء تجهیزات تخصصی پژوهشی،
- افزایش فضاهای پژوهشی،
- افزایش تعداد سفرهای علمی داخلی.

۳- آسیب‌ها، اهداف و سیاست‌های توسعه آموزش و تحصیلات تکمیلی

۳-۱- آسیب‌های توسعه آموزش و تحصیلات تکمیلی

- کمی‌گرایی در پذیرش دانشجوی طی سال‌های گذشته؛
- کم توجهی به کیفیت آموزش به ویژه در مقاطع تحصیلات تکمیلی؛
- پراکندگی و عدم تمرکز و تخصص در ایجاد رشته-گرایش‌های تحصیلی در دانشکده؛
- بی‌توجهی نسبت به بازار کار و نیازهای جامعه در اخذ مجوز و پذیرش دانشجو در برخی از رشته‌ها؛
- بی‌نظمی، عدم نظارت و کنترل صحیح بر دانشجویان تحصیلات تکمیلی و فرآیند انجام پایان‌نامه و رساله؛

- حجم زیاد حق التدریس به ویژه از بیرون دانشگاه و آسیب‌های ناشی از آن؛
- بی‌نظمی در برگزاری کلاس‌ها، آزمون‌ها و اعلام نمره، به ویژه از سوی استادان مدعو؛
- نبودن ارتباط و پیوند میان آموزش تحصیلات تکمیلی با حوزه مدیریت پژوهشی دانشکده.

۳-۲-اهداف توسعه آموزش و تحصیلات تکمیلی

الف-اهداف کلان

- ۱- پاس‌خگویی به نیازهای علمی و پژوهشی جامعه و دستگاه‌های اجرایی در زمینه علوم جغرافیایی، از طریق آموزش و تربیت نیروهای متخصص و پژوهشگر؛
- ۲- دستیابی به جایگاه و رتبه شاخص آموزشی در بین دانشکده‌های جغرافیایی کشور.

ب) اهداف عملیاتی

- ۱- ایجاد نظم و انضباط در امور آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشکده منطبق بر قوانین و مقررات آموزشی؛
- ۲- ارتقاء شاخص‌های کیفی آموزش؛
- ۳- اصلاح و استانداردسازی شاخص‌های کمی آموزشی؛
- ۴- ایجاد و ارتقاء سطح رضایت دانشجویان، اعضاء هیات علمی و کارکنان آموزش.

۳-۳-سیاست‌ها و راهکارهای توسعه آموزش و تحصیلات تکمیلی

- ایجاد نظم و انضباط و بهبود فرآیندهای آموزشی و پژوهشی در مقاطع تحصیلات تکمیلی
 - راهکارها:
 - ۱- اصلاح و طراحی مجدد فرم‌ها و فرآیندهای آموزشی و تحصیلات تکمیلی
 - ۲- سامان‌دهی و نظام‌مند کردن امور مربوط به پایان نامه‌ها و رساله‌ها.
- اصلاح نسبت استاد به دانشجو متناسب با مقطع تحصیلی با هدف تسهیل تعامل میان اعضای هیات علمی و دانشجویان.
 - راهکارها:
 - ۱- اختصاص ظرفیت پذیرش دانشجو به رشته‌های دارای اولویت نیاز جامعه و عدم ایجاد ظرفیت کاذب
 - ۲- جذب هیات علمی با هدف ترمیم نسبت استاد به دانشجو در برخی گروه‌های آموزشی دانشکده
 - ۳- پذیرش دانشجو متناسب با تعداد هیات علمی و رعایت استانداردهای نسبت استاد به دانشجو
- بررسی و بازنگری برنامه درسی کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری به منظور ارتقای دانش و مهارت‌ها و توانائی‌های تخصصی دانشجویان.
 - راهکارها:
 - ۱- تعامل با دانشکده‌ها در خصوص انتخاب و معرفی رشته‌های دارای اولویت

۲- الزام گروه‌های آموزشی به بازنگری رشته‌ها و برنامه‌ها و در نظر گرفتن مشوق‌هایی برای این منظور

- افزایش درصد دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری به کل دانشجویان
○ راهکارها:

- ۱- ساماندهی پذیرش دانشجو در مقاطع مختلف متناسب با نیاز بازار کار
- ۲- جایگزینی تدریجی ظرفیت کارشناسی با گرایش‌ها و میان رشته‌ای‌های ارشد و دکتری
- ۳- تلاش برای پذیرش دانشجویان خارجی در مقطع کارشناسی ارشد و دکتری

- افزایش مستمر درصد قبولی دانشجویان در مقاطع تحصیلی بالاتر
○ راهکارها:

- ۱- تعیین استادان مشاور دانشجویی
- ۲- تشویق و تقدیر از رتبه‌های برتر در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد

- افزایش سرانه فضای آموزشی
○ راهکارها:

- ۱- تجهیز فضاهای موجود که در حال حاضر بهره‌برداری نمی‌شود
- ۲- استقرار کلاس‌های آموزشی در مکان‌های جدید
- ۳- استفاده بهینه از فضاهای موجود در سطح دانشگاه
- ۴- پیگیری احداث ساختمان دانشکده علوم جغرافیایی در تهران

- پذیرش دانشجویان پسادکتری در گروه‌های آموزشی و مؤسسات تحقیقاتی
○ راهکارها:

- ۱- طراحی دوره‌های پسادکتری توسط گروه‌های آموزشی با حداقل یک عضو هیأت علمی استاد تمام
- ۲- تشویق و پشتیبانی از گروه‌های آموزشی برای تأمین منابع مالی دوره پسادکتری از سوی نهادها

- جذب دانشجویان استعداد درخشان در کلیه گروه‌های آموزشی
○ راهکارها:

- ۱- شناسایی و تشویق دانشجویان برتر سایر دانشگاه‌ها برای ادامه تحصیل در دانشگاه
- ۲- تداوم سیاست جذب دانشجویان استعداد برتر از میان ۱۰ دانشگاه برتر کشور

- کاهش طول مدت تحصیل دانشجویان کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری به ۷، ۴ و ۸ ترم
○ راهکارها:

- ۱- تدوین سازوکارهایی برای کاهش طول مدت تحصیل.

- ۲- بازطراحی و اصلاح فرآیند تدوین و تصویب پروپوزال با هدف کوتاه کردن طول مدت تحصیل
- ۳- نظارت مستمر مدیران گروه‌ها و استادان راهنما با هدف کاهش طول مدت تحصیل
- ۴- افزایش اختیارات و مسئولیت‌های استادان راهنما با هدف کاهش طول مدت تحصیل دانشجویان

- افزایش نسبت اعضای هیات علمی استاد و دانشیار به کل اعضای هیات علمی
○ راهکارها:

- ۱- برگزاری کارگاه‌های آموزشی آشنایی با آیین نامه و ضوابط ارتقاء مرتبه
- ۲- تشویق اعضای هیات علمی برای ارتقاء مرتبه
- ۲- جذب هیات علمی با مرتبه دانشیار به بالا

- ایجاد دوره‌ها و دروس مجازی با استفاده از فناوری های اطلاعات و ارتباطات
○ راهکارها:

- ۱- تأمین امکانات و تجهیزات به منظور طراحی دوره‌ها و دروس مجازی
- ۲- تشویق اعضای هیات علمی دانشگاه برای طراحی دوره‌ها و دروس مجازی
- ۳- جذب مشارکت بخش خصوصی برای طراحی و حمایت اجرایی از دوره‌ها و دروس مجازی

- راه‌اندازی رشته‌های جدید به‌ویژه میان‌رشته‌ای‌ها هماهنگ با نیازهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی
○ راهکارها:

- ۱. شناسایی رشته‌های میان رشته‌ای مورد نیاز جامعه
- ۲. ایجاد ارتباط و پیوند مکمل با معاونت پژوهشی دانشکده و دانشگاه جهت شناسایی حوزه‌های آموزشی- پژوهشی کاربردی و مورد نیاز جامعه
- ۳. تشویق گروه‌های آموزشی به ایجاد میان رشته‌ای‌ها با کاربرد ملی و حل مسائل کشور

- راه‌اندازی دوره‌های مشترک با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی داخل و خارج از کشور
○ راهکارها:

- ۱- نیازسنجی و امکان‌سنجی دوره‌های مشترک از سوی گروه‌های آموزشی
- ۲- تشویق گروه‌های آموزشی برای ایجاد دوره‌های مشترک و پشتیبانی از آنها

- راه‌اندازی دوره‌های آموزشی آزاد، کوتاه مدت و میان مدت
○ راهکارها:

- ۱. شناسایی دوره‌های آموزشی حرفه‌ای و تخصصی مرتبط و مورد نیاز جامعه

۲. ایجاد ارتباط و پیوند مکمل با معاونت پژوهشی دانشکده و دانشگاه جهت شناسایی حوزه‌های آموزشی- پژوهشی کاربردی و مورد نیاز جامعه
۳. تشویق گروه‌های آموزشی به ایجاد دوره‌های آموزشی با کاربرد ملی و حل مسائل کشور

- ارتقاء مهارت‌های آموزشی و پژوهشی اعضای هیأت علمی از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی
- راهکارها:

۱. نیازسنجی دوره‌های آموزشی برای اعضای هیأت علمی
۲. تشویق اعضای هیأت علمی برای برگزاری و شرکت در برنامه‌های توسعه مهارت‌ها
۳. فراهم آوردن زمینه‌ی شرکت اعضای هیأت علمی در کارگاه‌های روشهای تحقیق و تدریس
۴. برگزاری مشترک کارگاه‌های مختلف متناسب با نیاز سازمانها و نهادهای علمی-اجرایی